

תת"ע 2489/12/22 - יוסי מרילוס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2489-12-22 מדינת ישראל נ' מרילוס
תיק חיצוני: 60119019853

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	יוסי מרילוס
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להארכת המועד להישפט בגין דו"ח שמספרו 60119019853 המייחס למבקש עבירה של נהיגה ברכב והסעת ילד שטרם מלאו לו 3 שנים, כשהילד אינו רתום במושב בטיחות המתאים לגובהו ומשקלו בניגוד לתקנה 83א(ב)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 מיום 17.09.2021.

טענות הצדדים

1. המבקש טען כי מעולם לא קיבל כל דבר בנושא הדו"ח נשוא הבקשה.
2. לטענת המשיבה דין הבקשה להידחות נוכח הגשתה לבית המשפט באיחור וללא כל טעם ראוי ומוצדק לאיחור זה.

דין והכרעה

3. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף.
למעלה מן הצורך אדון בבקשה לגופה.

הגשת בקשה באיחור מסיבות שאינן לתלויות במבקש

4. לעניין קבלת הודעת תשלום קנס בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974

:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

כלומר, אם הוכיחה המשיבה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

5. משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 בולנדי נ' מדינת ישראל מיום 21.5.17, עפ"ת 67571-03-18 אפשטיין נ' מדינת ישראל מיום 25.4.18 ורע"פ 106/15, מיום 20.1.15).

6. לתגובת המשיבה צורף העתק מאישור מסירה הנושא את כתובתו הרשומה של המבקש במשרד הפנים "גוטמכר 9/0 בני ברק". האישור נושא את הכיתוב "דואר רשום", את מספר המעקב דבר המהווה אסמכתא למשלוח הודעת תשלום הקנס למבקש.

לפיכך אני קובעת כי הודעת הקנס נשלחה בדואר רשום לכתובתו של המבקש ומתקיימת חזקת מסירה.

7. מאישור המסירה עולה, כי הודעת תשלום הקנס שנשלחה לכתובתו הרשומה של המבקש חזרה בציון הסיבה "לא נדרש" ביום 12.11.2021.

8. משהוכיחה המשיבה כי דבר הדואר נשלח לכתובתו הרשומה במשרד הפנים של המבקש, עובר נטל ההוכחה לפתחו של המבקש. המבקש לא עמד בנטל ההוכחה הדרוש להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו. סתירתה של חזקה המסירה טעונה ראיה ותימוכין ולא תיעשה על-ידי העלאת טענה בעלמא כי המבקש לא קיבל את דבר הדואר לידי (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם מיום 25.3.2018).

9. לפיכך אני קובעת כי הודעת תשלום הקנס הומצאה כדין למבקש וכי הבקשה לא הוגשה באיחור בשל נסיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד.

האם קיים חשש לעיוות דין

10. המבקש לא כפר בעבירה. גם אם היה טוען כך אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. טענה מעין זו, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ראו: עפ"ת(מחוזי חי') 8141-07-15 בן ישי נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 18.10.15); עפ"ת(מחוזי ים) 8206-06-18

ברהום נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 15.10.18); עפ"ת (חיפה) 20841-09-20 גאווי נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 23.09.20).

11. גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. ובנסיבות שבפני לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין אם בקשתו תדחה.

12. בנסיבות אלה, אני סבורה כי לא ייגרם למבקש עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.

שיהוי

13. מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי ניכר של כשנה וחצי מהמועד האחרון הקבוע להגשת הבקשה להישפט, זאת ללא הסבר מספק, ודי בכך להביא לדחיית הבקשה (השוו עפ"ת 75464-12-19 **מעגל שני בע"מ נ' מדינת ישראל** מיום 29.1.2020(לא פורסם)).

נוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית .

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים

ניתנה היום, י"ז סיוון תשפ"ג, 06 יוני 2023, בהעדר הצדדים.